

No. 41018

**Latvia
and
Russian Federation**

Agreement between the Government of the Republic of Latvia and the Government of the Russian Federation regarding cooperation and mutual assistance in customs matters. Riga, 22 April 2002

Entry into force: 15 October 2003 by notification, in accordance with article 22

Authentic texts: English, Latvian and Russian

Registration with the Secretariat of the United Nations: Latvia, 17 February 2005

**Lettonie
et
Fédération de Russie**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement de la Fédération de Russie concernant la coopération et l'assistance mutuelle en matière douanière. Riga, 22 avril 2002

Entrée en vigueur : 15 octobre 2003 par notification, conformément à l'article 22

Textes authentiques : anglais, letton et russe

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Lettonie, 17 février 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LATVIA AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION REGARDING COOPERATION AND MUTUAL ASSISTANCE IN CUSTOMS MATTERS

The Government of the Republic of Latvia and the Government of the Russian Federation, hereinafter referred to as the Parties,

Considering that offences against customs legislation are prejudicial to the economic and social interests of their respective countries as well as to the legitimate interests of trade;

Considering the importance of assuring the accurate assessment of customs duties, taxes, and other charges collected on the importation or exportation of goods, as well as the proper implementation of the provisions of prohibition, restriction and control;

Convinced that efforts to prevent offences against customs legislation and efforts to ensure accurate collection of import and export duties, taxes and other charges can be made more effective through cooperation between their Customs Authorities;

Having regard to the Recommendation of the Customs Cooperation Council on Mutual Administrative Assistance (WCO) of December 5, 1953;

Having regard also to the provisions of the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, the Convention on Psychotropic Substances, 1971 and the Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances, 1988

Have agreed as follows:

Article I. Definitions

For the purposes of this Agreement:

1. "Customs legislation" shall mean provisions laid down by laws or regulations concerning the importation, exportation and transit of goods, whether relating to customs duties, taxes and other charges or to measures of prohibition, restriction or control, enforced by the Customs Authorities.

2. "Offence" shall mean any violation of customs legislation as well as any attempted violation of such legislation.

3. "Customs Authority" shall mean:

in the Republic of Latvia the National Customs Board of the Republic of Latvia; and
in the Russian Federation the State Customs Committee of the Russian Federation.

4. "Requesting Customs Authority" shall mean the Customs Authority of a Party which makes a request for assistance in customs matters.

5. "Requested Customs Authority" shall mean the Customs Authority of a Party which receives a request for assistance in customs matters.

Article 2. Scope of Agreement

1. The Parties shall, through Customs Authorities of their States, and in accordance with the provisions set out in this Agreement render each other mutual assistance:

- a) in order to ensure that customs legislation is properly followed;
- b) in order to prevent, investigate and combat offences against customs legislation;
- c) in cases concerning delivery/notification of documents regarding application of customs legislation.

2. Assistance within the framework of this Agreement shall be rendered in accordance with the legislation in force in the territory of the State of the requested Party and within the competence and resources of the requested Customs Authority. If necessary, a Customs Authority can arrange for assistance to be provided by another competent authority, in accordance with the legislation in force in the territory of the State of the requested Party.

Article 3. Facilitation of Customs Formalities

1. The Customs Authorities shall, upon mutual consent, undertake necessary measures to facilitate customs procedures in order to facilitate and expedite movement of goods between the territories of the States of the Parties.

2. The Customs authorities may, upon mutual consent, recognize applicable forms of customs documents in the Latvian and Russian languages.

Article 4. Communication of Information

1. The Customs Authorities shall, on their own initiative or upon request, supply to each other all information which may help to ensure:

- a) the accuracy in collection of customs duties, taxes and other charges levied by Customs Authorities and, in particular, information which may help to assess the value of goods for customs purposes and to establish their tariff classification;
- b) the implementation of import, export and transit prohibitions and restrictions;
- c) the application of national rules of origin.

2. If the requested Customs Authority does not have the information asked for, it shall seek that information in accordance with the legislation in force in the territory of the State of the requested Customs Authority.

Article 5. Information on Movement of Goods

Each Customs Authority shall, upon request, supply to the other Customs Authority the following information:

- a) whether goods imported into the territory of the State of the requesting Customs Authority have been lawfully exported from the territory of the State of the requested Customs Authority;

b) whether goods exported from the territory of the State of the requesting Customs Authority have been lawfully imported into the territory of the State of the requested Customs Authority;

Article 6. Forms of Cooperation and Mutual Assistance

The Customs Authority of the State of one Party shall, on their own initiative or upon request, supply to the Customs authority of the State of the other Party all information likely to be of use to it relating to offences against customs legislation and in particular regarding:

- a) persons known or suspected of committing offences against the customs legislation in force in the territory of State of the other Party;
- b) new means and methods used in committing offences against the customs legislation;
- c) goods known to be involved in the illicit traffic;
- d) means of transport known or suspected of being used in committing offences against the customs legislation in force in the territory of the State of the other Party.

Article 7. Files and Documents

The Customs Authority of the State of one Party shall, on its own initiative or upon request, supply to the Customs Authority of the State of the other Party reports, records of evidence or certified copies of documents giving all available information on activities, completed or planned, which constitute or appear to constitute an offence against customs legislation in force in the territory of the State of that Party.

Original files and documents shall be requested only in cases where certified copies would be insufficient. Files and documents which have been transmitted should be returned as soon as possible.

Article 8. Computerised Information

The documents provided for in this Agreement may be replaced by computerised information produced in any form for the same purpose. All relevant information for the interpretation or utilization of the material should be supplied at the same time.

Article 9. Surveillance of Persons, Goods and Means of Transport

The Customs Authority of the State of one Party shall, on its own initiative or upon request of the Customs Authority of the other Party, maintain surveillance over:

- a) the movements, particularly entry into and exit from the territory of its State of persons known or suspected of committing offences against customs legislation in force in the territory of the State of the other Party;
- b) any means of transport known to be, or suspected of being, used for committing offences against customs legislation in force in the territory of the State of the other Party;

c) the movements of goods which are reported by the Customs Authority of the State of the other Party as giving rise to substantial illicit traffic into or from the territory of the State of the other Party or are suspicious thereof.

Article 10. Controlled Delivery

1. The Customs Authorities shall take in accordance with national legislation the necessary measures, within their possibilities, to allow for the appropriate use of controlled delivery at the international level, on the basis of agreements or arrangements mutually consented to, with a view to identifying persons involved in the illicit trafficking of narcotic drugs and psychotropic substances.

2. Decision concerning the use of controlled delivery shall be made on a case-by-case basis and may, if necessary, take into account financial arrangements and understandings reached by both Customs Authorities as regards its implementation.

3. Unlawful consignments in respect of which controlled deliveries are carried out in accordance with the arrangements made, may, with the agreement of both Customs Authorities, be intercepted and left for onward transportation with the unlawful consignment intact or removed, or wholly or partially replaced.

Article 11. Action Against Illicit Traffic of Sensitive Goods

The Customs Authorities shall, on their own initiative or upon request and without delay, supply to each other all relevant information on activities, detected or planned, which constitute or appear to constitute an offence against the customs laws in force in the territory of the State of one of the Parties in the field of:

- a) movement of arms, ammunition, explosives and explosive devices;
- b) movement of objects of art and antiquity, which present significant historical, cultural or archaeological value for one of the Parties;
- c) movement of poisonous goods, radioactive materials as well as the substances dangerous for the environment and the public health;
- d) movement of goods subject to substantial customs duties or taxes;
- e) movement of sensible and strategic goods subject to non-tariff limitations in accordance with the lists agreed upon by the Customs Authorities.

Article 12. Inquiries

1. If the Customs Authority of the State of one Party so requests, the Customs Authority of the State of the other Party shall initiate official inquiries concerning operations which are, or appear to be, contrary to the customs legislation in force in the territory of the State of the requesting Customs Authority. It shall communicate the results of such inquiries to the requesting Customs Authority.

2. These inquiries shall be conducted under the legislation in force in the territory of the State of the requested Customs Authority. The requested Customs Authority shall proceed as though it was acting on its own account.

3. The requested Customs Authority may allow officials of the requesting Customs Authority to be present at such inquiries.

Article 13. Arrangements for Visiting Officials

When, in circumstances provided for under this Agreement, officials of the Customs Authority of the State of one Party are present on the territory of the State of the other Party, they must at all times be able to furnish proof of their official capacity. They must not wear uniform nor carry arms.

Article 14. Experts and Witnesses

If the judicial or the administrative authorities of the State of one Party so request in connection with offences against customs laws brought before them, the Customs Authority of the State of the other Party may authorize its officials to appear as experts or witnesses before those judicial or administrative authorities. Such officials shall give evidence regarding facts established by them in the course of their duties. The request for the appearance must clearly indicate, in what case and in what capacity the official is to appear.

The invitation of customs officials as experts and witnesses shall be made in accordance with legislation in force of the States of the Parties.

Article 15. Use of Information and Documents

1. Information, communications and documents received under this Agreement, shall be used solely for purposes of this Agreement. They shall not be communicated or used for any other purposes unless the Customs Authority furnishing them approves in writing.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article are not applicable to information concerning offences relating to narcotic drugs and psychotropic substances. Such information may be communicated to other authorities directly involved in the combat of illicit drug trafficking.

3. Requests, information, reports of experts and other communications received by one of the Customs Authorities in whatever form pursuant to this Agreement shall be afforded the same protection by the receiving Customs Authorities as is afforded to documents and information of the same kind under the national legislation of the State of that Party.

4. The Customs Authority may, in accordance with the purposes and within the scope of this Agreement, in their records of evidence, reports and testimonies and in proceedings brought before courts or the administrative authorities, use as evidence information and documents received in accordance with this Agreement.

The use made of such information and documents as evidence in courts or administrative proceedings and the weight to be attached thereto shall be determined in accordance with national legislation.

Article 16. Delivery/Notification

Upon request, the requested Customs Authority shall, in accordance with the legislation in force in the territory of the State of the requested Party deliver/notify the natural or legal persons concerned, residing or established in the territory of its State, all documents and decisions falling within the scope of this Agreement which emanate from the requesting Customs Authority.

Article 17. Form and Substance of Requests for Assistance

1. Requests pursuant to this Agreement shall be made in writing. Documents necessary for the execution of such requests shall accompany the request. When required because of the urgency of the situation, oral request may be accepted, but must be confirmed in writing immediately.

2. Requests pursuant to paragraph 1 of this Article shall include the following information:

- a) the Customs Authority making the request;
 - b) the measure requested;
 - c) the object of and the reason for the request;
 - d) the laws, rules, regulations and other legal elements involved;
 - e) indications as exact and comprehensive as possible on the natural or legal persons being the target of the investigations;
 - f) a summary of the relevant facts.
3. Request shall be submitted in an official language of the State of the requested Customs Authority, or in English.
4. If a request does not meet the formal requirements, its correction or completion may be demanded, the ordering of precautionary measures shall not be affected thereby.

Article 18. Exceptions from the Liability to Render Assistance

1. If the Customs Authority of the State of one Party considers that compliance with the request would be prejudicial to the sovereignty, security, public order or other economic interest of the State of that Party, it may refuse to provide the assistance requested under this Agreement, wholly or partially, or provide it subject to certain conditions or requirements.

2. If assistance is refused, the decision and the reasons for the refusal shall be notified in writing to the requesting Customs Authority without delay.

Article 19. Implementation

1. Assistance provided for under this Agreement shall be rendered directly by the Customs Authorities. Those authorities shall mutually agree on detailed arrangements for that purpose.

2. The Customs Authorities may arrange for their central and local enforcement, investigation and other services to be in direct communication with each other.

Article 20. Territorial Applicability

This Agreement shall be applicable to the customs territories of the States of both Parties.

Article 21. Costs

Each Customs Authority shall waive all claim for reimbursement of costs incurred in the execution of this Agreement, with the exception of expenses for experts, witnesses, interpreters and translators not being State employees.

Article 22. Entry into Force and Termination

1. This Agreement shall enter into force on the thirtieth day from the date of the last written notification that all national legal procedures necessary for its entry into force have been completed by the Parties.

2. This Agreement is concluded for an indefinite period and shall stay in force six months after the date of a written notification of one of the Parties about its intention to terminate the Agreement.

Done in Riga, on 22 April 2002, in two original copies in the Latvian, Russian and English languages, all texts being equally authentic.

In case of divergence in interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Latvia :

GUNDARS BERZINS

For the Government of the Russian Federation :

MIHAIL VANIN

[LATVIAN TEXT — TEXTE LETTON]

**LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS UN
KRIEVIJAS FEDERĀCIJAS VALDĪBAS
LĪGUMS PAR SADARBĪBU UN
SAVSTARPEJO PALĪDZĪBU MUITAS LIETĀS**

Latvijas Republikas valdība un Krievijas Federācijas valdība
(turpmāk - PUSES),

ŅEMOT VĒRĀ, ka normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumi nodara kaitējumu abu valstu ekonomiskajām un sociālajām, kā arī likumīgajām tirdzniecības interesēm,

ŅEMOT VĒRĀ precīzas aplikšanas ar muitas nodokļiem, nodevām un citiem maksājumiem par preču importu un eksportu, kā arī aizliegumu, ierobežojumu un kontroles noteikumu pareizas piemērošanas svarīgumu,

BŪDAMAS PĀRLIECINĀTAS, ka pasākumus normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumu novēršanai un pasākumus precīzas importa un eksporta nodevu, nodokļu un citu maksājumu iekasēšanas nodrošināšanai var padarīt vēl efektīvākus, īstenojot abu valstu muitas iestāžu sadarbību,

ATSAUCOTIES uz Muitas sadarbības padomes (PMO) 1953.gada 5.decembra Rekomendāciju par savstarpējo administratīvo palīdzību,

ATSAUCOTIES arī uz 1961. gada Vienotās konvencijas par narkotiskajām vielām, 1971. gada Konvencijas par psihotropajām vielām un 1988. gada Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu pārvietošanu noteikumiem,

vienojas par tālāk minēto:

1. pants

DEFINĪCIJAS

Šī Līguma izpratnē:

1."Normatīvie akti muitas lietās" ir noteikumi, kurus paredz likumi vai likumpamatotu aktu normas attiecībā uz importu, eksportu, preču tranzītu vai kas attiecas vai nu uz muitas nodevām, nodokļiem un citiem maksājumiem, ko iekasē muitas iestādes, vai uz aizliegumu, ierobežojumu vai kontroles pasākumiem, ko realizē Muitas iestādes.

2. "Pārkāpums" ir jebkurš normatīvo aktu muitas lietās pārkāpums, kā arī jebkurš šāda normatīvo aktu muitas lietās pārkāpuma mēģinājums.

3. "Muitas iestāde" ir Latvijas Republikā – Latvijas Republikas Valsts ieņēmumu dienesta Galvenā Muitas pārvalde un Krievijas Federācijā - Krievijas Federācijas Valsts Muitas komiteja.

4. "Pieprasītāja muitas iestāde" ir tās PUSES muitas iestāde, kas pieprasī palīdzību muitas lietās.

5."Pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde" ir tās PUSES muitas iestāde, kas saņem palīdzības pieprasījumu muitas lietās.

2. pants

LĪGUMA DARBĪBAS SFĒRA

1. Ar savu valstu muitas iestāžu starpniecību un saskaņā ar noteikumiem, kurus nosaka šis Līgums, PUSES sniedz viena otrai savstarpējo palīdzību, lai:

- a) nodrošinātu pareizu normatīvo aktu muitas lietās ievērošanu;
- b) aizkavētu, izmeklētu un apkarotu normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumus;
- c) nosūtītu/izziņotu tādus dokumentus, kas attiecas uz normatīvo aktu muitas lietās piemērošanu.

2. Palīdzība atbilstoši šim Līgumam tiks sniegta saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem pieprasījuma saņēmējas PUSES valsts teritorijā un pieprasījuma saņēmējas muitas iestādes kompetences un iespēju robežās. Ja nepieciešams, muitas iestāde var izveidot tādu kārtību, ka saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem palīdzību sniedz cita kompetenta iestāde pieprasījuma saņēmējas PUSES valsts teritorijā.

3. pants

MUITAS FORMALITĀŠU VIENKĀRŠOŠANA

1. Muitas iestādes, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos veic pasākumus, lai vienkāršotu muitas formalitātes nolūkā atvieglot un paātrināt preču pārvietošanu starp abu PUŠU valstu teritorijām;

2. Muitas iestādes, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos, var lietot muitas dokumentu standartizētas veidlapas latviešu un krievu valodās.

4. pants

INFORMĀCIJAS APMAINA

1. Muitas iestādes pēc savas iniciatīvas vai pieprasījuma sniedz viena otrai visu informāciju, kas varētu nodrošināt:

- a) precizitāti muitas nodevu, nodokļu un citu maksājumu iekasēšanā, ko veic muitas iestādes, un īpaši - informāciju, kas varētu palīdzēt noteikt preču muitas vērtību un muitas tarifu klasifikāciju;
- b) importa, eksporta un tranzīta aizliegumu un ierobežojumu piemērošanu;
- c) preču izceļsmes valsts nacionālo tiesību normu piemērošanu.

2. Ja pieprasījuma saņēmējai muitas iestādei nav pieprasītās informācijas, šī iestāde to iegūst saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem pieprasījuma saņēmējas Muitas iestādes valsts teritorijā.

5. pants

INFORMĀCIJA PAR PREČU PĀRVIETOŠANU

Katra Muitas iestāde pēc pieprasījuma sniedz otrai Muitas iestādei šādu informāciju par to, vai:

- a) preces, kas ievestas pieprasītājas Muitas iestādes valsts teritorijā, ir likumīgi izvestas no pieprasījuma saņēmējas Muitas iestādes valsts teritorijas;
- b) preces, kas izvestas no pieprasītājas Muitas iestādes valsts teritorijas, ir likumīgi ievestas pieprasījuma saņēmējas Muitas iestādes valsts teritorijā;

6. pants

SADARĪBAS UN SAVSTARPEJĀS PALĪDZĪBAS VEIDI

Vienas PUSES valsts Muitas iestāde, pēc savas iniciatīvas vai pieprasījuma, sniedz otras PUSES valsts Muitas iestādei visu nepieciešamo informāciju, ko varētu izmantot sakarā ar normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumiem, īpaši attiecībā uz:

- a) zināmām vai aizdomās turētāni personām, kuras iesaistītas otras PUSES valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumos;
- b) jauniem veidiem un līdzekļiem, kas tiek izmantoti normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumu izdarīšanā;
- c) precēm, kas ir nelikumīgas pārvietošanas objekti;
- d) transportlīdzekļiem, par kuriem ir zināms vai ir aizdomas, ka tie tiek izmantoti otras PUSES valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumos.

7. pants

LIETAS UN DOKUMENTI

Pēc savas iniciatīvas vai pieprasījuma vienas PUSES valsts muitas iestāde piegādā otras PUSES valsts muitas iestādei ziņojumus, liecību protokolus vai apstiprinātās dokumentu kopijas, kas sniedz visu pieejamo informāciju par veiktajām vai plānotajām darbībām, kas satur vai varētu saturēt pārkāpuma sastāvu pret šīs PUSES valsts teritorijā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem muitas lietās.

Lietas materiālu un dokumentu oriģināli tiks pieprasīti tikai tad, ja apstiprinātās kopijas nebūs pietiekamas. Saņemtās lietas un dokumenti tiek nosūtīti apakāl, cik vien drīz iespējams.

8. pants

DATORIZĒTĀ INFORMĀCIJA

Saskaņā ar šo Līgumu dokumenti var tikt aizvietoti ar datorizētu informāciju, kas sastādīta jebkurā formā un paredzēta tiem pašiem mērķiem. Visa materiāla lietošanai vai izskaidrošanai noderīgā informācija tiek piegādāta vienlaikus.

9. pants

**PERSONU, PREČU UN TRANSPORTLĪDZEKĻU
UZRAUDZĪBA**

Vienas PUSES valsts muitas iestāde, pēc savas iniciatīvas vai pēc otras PUSES muitas iestādes pieprasījuma, veic uzraudzību pār:

- a) zināmu vai aizdomās turētu personu, kuras iesaistītas otras PUSES valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumos, pārvietošanos, īpaši - iebraukšanu un izbraukšanu no tās teritorijas;
- b) jebkāda veida transportlīdzekļiem, par kuriem ir zināms vai ir aizdomas, ka tie tiek izmantoti otras PUSES valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumos;
- c) preču pārvietošanu, kuras otras PUSES valsts muitas iestāde ir atzinusi par ievērojami bieži izmantotām nelikumīgā pārvietošanā, ievēdot vai izvedot no otras PUSES valsts teritorijas, vai sakarā ar šādām aizdomām.

10. pants

KONTROLĒTĀ PIEGĀDE

1. Atbilstoši nacionālajiem normatīvajiem aktiem, Muitas iestādes savu iespēju robežās veic visus nepieciešamos pasākumus, lai atbilstoši izmantotu kontrolēto piegādi starptautiskajā līmenī, pamatojoties uz līgumiem, kuriem pievienojušās abas puses, vēršot uzmanību uz to personu identificēšanu, kuras iesaistītas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgā pārvietošanā.

2. Lēmums par kontrolētās piegādes piemērošanu tiks pieņemts katrā atsevišķā gadījumā. PUSES var ņemt vērā finansiālos pasākumus un jau panāktās vienošanās.

3. Nelikumīgi nosūtīto preču kravas, par kuru kontrolēto piegādi ir notikusi vienošanās, ar abu muitas iestāžu piekrišanu var apturēt vai atļaut pārvietot tālāk, neskarot, izņemot vai daļēji vai pilnīgi aizvietojot nelikumīgi nosūtītās preces.

11.pants

PAAUGSTINĀTA RISKA PREČU NELIKUMĪGAS PĀRVIETOŠANAS NOVĒRŠANAS PASĀKUMI

Muitas iestādes pēc savas iniciatīvas vai pieprasījuma, nekavējoties sniedz viena otrai visu nozīmīgo informāciju par notiekošajām vai plānotajām darbībām, kuras satur vai varētu saturēt vienas PUSES valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu pārkāpumu sastāvu šādos jautājumos:

a) ieroču, muničijas, sprāgstvielu un spridzināšanas ierīču pārvietošana;

b) mākslas un antīkvāru priekšmetu, kuriem ir vienai PUSETI nozīmīga vēsturiska, kultūras vai arheoloģiska vērtība, pārvietošana;

- c) indīgu vielu, radioaktīvo materiālu, kā arī videi un cilvēku veselībai bīstamu vielu pārvietošana;
- d) paaugstinātiem muitas nodokļiem un nodevām pakļautu preču pārvietošana;
- e) īpaši nozīmīgu, kā arī stratēģisku preču pārvietošana, kas pakļautas beztarifu muitas ierobežojumiem, saskaņā ar sarakstiem, par kuriem vienojušās muitas iestādes.

12. pants

IZMEKLĒŠANA

1. Ja vienas PUSETS valsts muitas iestāde pieprasā, otras PUSETS valsts muitas iestāde uzsāk oficiālu izmeklēšanu par darbībām, kas ir vai var tikt uzskatītas par pretrunā esošām ar pieprasītājas muitas iestādes valsts teritorijā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem muitas lietās. Par šādas izmeklēšanas rezultātiem tā paziņo pieprasītāji muitas iestādei.

2. Šīs izmeklēšanas notiek saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas ir spēkā pieprasījuma saņēmējas Muitas iestādes valsts teritorijā. Pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde rīkojas godprātīgi, it kā tā rīkotos savās interesēs.

3. Pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde var atļaut pieprasītājas muitas iestādes amatpersonām piedalīties šādās izmeklēšanās.

13. pants

NOTEIKUMI PAR AMATPERSONU APMEKLĒJUMIEM

Ja šajā Līgumā paredzētajos apstākļos vienas PUSETS valsts Muitas iestādes amatpersonas atrodas otras PUSETS valsts teritorijā, tām jebkurā brīdī ir jāuzrāda to oficiālais pilnvarojums. Tās nedrīkst nēsāt formas tērpu vai ieročus.

14. pants

EKSPERTI UN LIECINIEKI

Ja sakarā ar izdarītajiem normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumiem vienas PUSES tiesu vai administratīvās iestādes, kuras izskata šos pārkāpumus, to piepras, otras PUSES valsts muitas iestāde var pilnvarot savas amatpersonas sniegt liecības vai uzstāties kā ekspertiem šajās tiesu vai administratīvajās iestādēs. Šādas amatpersonas atbilstoši saviem pienākumiem sniedz liecības par to rīcībā esošajiem faktiem. Pieprasījumam, kas pilnvaro ekspertus un lieciniekus, ir precīzi jānosaka lieta, kurā amatpersona piedalīsies, un šīs amatpersonas kompetences robežas šajā lietā.

Muitas amatpersonas par ekspertiem un lieciniekiem var uzaicināt atbilstoši PUŠU valstu teritorijās spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

15. pants

INFORMĀCIJAS UN DOKUMENTU LIETOŠANA

1. Informācija, dokumenti un citi paziņojumi, kas saņemti saskaņā ar šo Līgumu, var tikt izmantoti tikai šajā Līgumā paredzētajiem mērķiem. Tos nedrīkst izmantot kādiem citiem mērķiem, ja vien muitas iestāde, kura tos sūtījusi, nav devusi rakstveida piekrišanu izmantot tos citiem mērķiem.

2. Šī panta pirmās daļas noteikumi neattiecas uz informāciju par pārkāpumiem, kas saistīti ar narkotiskajām un psihotropajām vielām. Šādu informāciju var sniegt citām iestādēm, kas ir tieši iesaistītas nelikumīgas narkotisko vielu pārvietošanas apkarošanā.

3. Attiecībā uz pieprasījumiem, informāciju, ekspertu ziņojumiem un citiem datiem, ko atbilstoši šim Līgumam ir saņemusi vienas puves Muitas administrācija jebkurā tās formā, pieprasījuma saņēmējai Muitas administrācijai ir jāpiemēro tāda paša veida informācijas un dokumentu aizsardzība, kāda tiek piemērota tāda paša veida dokumentiem saskaņā ar šīs PUSES valsts nacionālajiem normatīvajiem aktiem.

4. Saskaņā ar šo Līgumu un atbilstoši tā mērķiem muitas iestāde savos fiksētajos pierādījumos, ziņojumos un liecību protokolos, kā arī procesuālajos dokumentos un tiesā vai administratīvajās iestādēs iesniegtajās apsūdzībās kā pierādījumu var lietot informāciju un dokumentus, kas iegūti, pamatojoties uz šo Līgumu.

Šādas informācijas un dokumentu kā pierādījumu izmantošana tiesā vai administratīvajos procesos, un šai informācijai un dokumentiem piešķiramā nozīme jānosaka saskaņā ar nacionālajiem normatīvajiem aktiem.

16. pants

NOSŪTĪŠANA / PAZINOŠANA

Uz iesnieguma pamata pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde, saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas ir spēkā pieprasījuma saņēmējas PUSES valsts teritorijā, nosūta/izziņo iesaistītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, kas dzīvo vai ir nodibinātas tās teritorijā, visus dokumentus un lēnumus, uz kuriem ir attiecināms šis Līgums un kuri iegūti no pieprasītājas muitas iestādes.

17. pants

PALĪDZĪBAS PIEPRASĪJUMA FORMA UN BŪTĪBA

1. Pieprasījums, kas izriet no šī Līguma, ir jāiesniedz rakstiskā formā. Pieprasījumiem jāpievieno visi pieprasījuma izpildīšanai nepieciešamie dokumenti. Situācijas neatliekamības dēļ var tikt pieņemts arī mutisks pieprasījums, bet pēc tam nekavējoties tas ir jāapstiprina rakstiski.

2. Atbilstoši šī panta pirmajai daļai pieprasījumiem ir jāsatur šāda informācija:

- a) muitas iestāde, kas izdara pieprasījumu;

- b) pieprasītie pasākumi;
- c) pieprasījuma iemesls un objekts;
- d) saistošie likumi, noteikumi un citi tiesību akti;
- e) pēc iespējas precīzas un aptverošas pazīmes par tām fiziskajām vai juridiskajām personām, kuras ir izmeklēšanas mērķis;
- f) nozīmīgo faktu kopsavilkums.

3. Pieprasījums ir jāiesniedz pieprasījuma saņēmējas muitas iestādes valsts oficiālajā valodā vai angļu valodā.

4. Ja pieprasījums neatbilst formālajām prasībām, tad var tikt pieprasītas tā korekcijas vai papildināšana, neietekmējot drošības pasākumu veikšanu.

18. pants

PALĪDZĪBAS SNIEGŠANAS SAISTĪBU IZNĒMUMI

1. Ja vienas PUSES valsts muitas iestāde uzskata, ka tai pieprasītā palīdzība varētu kaitēt šīs PUSES valsts suveneritātei, drošībai, publiskajai kārtībai vai citām ekonomiskajām interesēm, tā var daļēji vai pilnīgi atteikties sniegt saskaņā ar šo Līgumu pieprasīto palīdzību vai pakļaut šāda pieprasījuma izpildi konkrētiem nosacījumiem un prasībām.

2. Ja palīdzības sniegšana tiek atteikta, pieprasījuma saņēmējai Muitas iestādei nekavējoties jānosūta rakstisks lēmums par atteikumu un atteikuma iemesliem pieprasītājai Muitas iestādei.

19. pants

PALĪDZĪBAS SNIEGŠANA

1. Šajā Līgumā noteikto savstarpējo palīdzību sniedz muitas iestādes tieši viena otrai. Šīs muitas iestādes savstarpēji vienojas par detalizētiem pasākumiem šajos nolūkos.

2. Muitas iestādes var vienoties par tādu kārtību, kas paredz to centrālo vai vietēja mēroga izziņas, izmeklēšanas un citu dienestu tiešos kontaktus.

20. pants

TERITORIĀLĀ PIEMĒROJAMĪBA

Šis Līgums ir piemērojams abu PUŠU valstu muitas teritorijās.

21. pants

IZDEVUMI

Katra muitas iestāde atsakās no visu ar šī Līguma izpildi saistīto izdevumu atlīdzināšanas, izņemot izdevumus par ekspertiem, lieciniekiem un tulkiem, kuri nav valsts darbinieki.

22. pants

LĪGUMA STĀŠANĀS SPĒKĀ UN IZBEIGŠANA

1. Šis Līgums stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc pēdējā rakstiskā paziņojuma saņemšanas par to, ka visas nepieciešamās nacionālās likumdošanas prasības, lai Līgums stātos spēkā, ir izpildītas.

2. Līgums tiek noslēgts uz nenoteiktu laiku, un tas paliks spēkā vēl sešus mēnešus pēc tam, kad viena PUSE būs nosūtījusi rakstisku paziņojumu otrai par tās nodomu izbeigt šo Līgumu.

Parakstīts *Rīga* 2002.gada *12. aprīlī* divos eksemplāros, latviešu, krievu un angļu valodās, turklāt visi teksti ir autentiski. Jebkuru domstarpību gadījumā interpretēšanas procesā par pamatu tiks ņemts teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas valdības
vārdā

Krievijas Federācijas valdības
vārdā

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Латвийской Республики и Правительством Российской Федерации о сотрудничестве и взаимной помощи в таможенных делах

Правительство Латвийской Республики и Правительство Российской Федерации, именуемые в дальнейшем Сторонами,

исходя из того, что нарушения таможенного законодательства наносят ущерб экономическим и социальным интересам их стран, а также законным интересам торговли,

учитывая важность обеспечения точного исчисления таможенных пошлин, налогов и других сборов, взимаемых при ввозе или вывозе товаров, а также надлежащего выполнения условий запрета, ограничения и контроля,

считая, что усилия по предотвращению нарушений таможенного законодательства и по обеспечению правильного взимания ввозных и вывозных пошлин, налогов и других сборов могут стать более эффективными благодаря сотрудничеству между их таможенными службами,

принимая во внимание Рекомендацию Совета таможенного сотрудничества (ВТО) о взаимном административном содействии от 5 декабря 1953 года,

принимая во внимание также положения Единой конвенции о наркотических средствах 1961 года, Конвенции о психотропных веществах 1971 года и Конвенции Организации Объединенных Наций о борьбе против незаконного оборота наркотических средств и психотропных веществ 1988 года,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Определение терминов

Понятия, используемые в настоящем Соглашении, означают:

1. "Таможенное законодательство" - совокупность нормативных правовых актов, применяемых таможенными службами и касающихся ввоза, вывоза и транзита товаров, относящихся либо к таможенным пошлинам, налогам и другим сборам, либо к мерам по запрету, ограничению или контролю;
2. "Нарушение" - любое нарушение таможенного законодательства, а также любая попытка нарушения этого законодательства;
3. "Таможенные службы":
в Латвийской Республике – Главное таможенное управление Латвийской Республики;
в Российской Федерации - Государственный таможенный комитет Российской Федерации.
4. "Запрашивающая таможенная служба" - таможенная служба, которая запрашивает о содействии в области таможенного дела;
5. "Запрашиваемая таможенная служба" - таможенная служба, которая получает запрос о содействии в области таможенного дела.

Статья 2
Сфера действия Соглашения

1. Стороны через таможенные службы своих государств в соответствии с условиями настоящего Соглашения оказывают друг другу взаимное содействие в целях:

- а) надлежащего соблюдения таможенного законодательства;
- б) предотвращения, расследования и пресечения нарушений таможенного законодательства;
- в) направления уведомления о документах относительно применения таможенного законодательства.

2. Содействие в рамках настоящего Соглашения осуществляется в соответствии с законодательством, действующим на территории государства запрашиваемой Стороны и в пределах компетенции и возможностей запрашиваемой таможенной службы. При необходимости любая таможенная служба может организовать выполнение запроса об оказании содействия другим компетентным органом в соответствии с законодательством, действующим на территории государства запрашиваемой Стороны.

Статья 3
Упрощение таможенных формальностей

1. Таможенные службы принимают по взаимному согласованию необходимые меры по упрощению таможенного оформления в целях облегчения и ускорения перемещения товаров и пассажиров между территориями государств обеих Сторон.

2. Таможенные службы могут по взаимному согласованию

признавать применимые единообразные бланки таможенных документов на латышском и русском языках.

Статья 4

Предоставление информации

1. Таможенные службы предоставляют друг другу по собственной инициативе или по запросу всю информацию, которая может помочь в обеспечении:

- а) правильного взимания таможенными службами таможенных пошлин, налогов и других сборов и, в частности, информацию, которая может помочь в оценке таможенной стоимости товаров и установлении их тарифной классификации;
- б) соблюдения запретов и ограничений по ввозу, вывозу и транзиту;
- в) применения национальных правил происхождения товаров.

2. В случае если запрашиваемая таможенная служба не располагает запрашиваемой информацией, она примет меры к получению этой информации в соответствии с законодательством, действующем на территории государства запрашиваемой таможенной службы.

Статья 5

Информация о перемещении товаров

Одна таможенная служба по собственной инициативе или по запросу предоставляет другой таможенной службе следующую информацию:

а) были ли товары, ввезенные на территорию государства запрашивающей таможенной службы, законно вывезены с территории государства запрашиваемой таможенной службы;

б) были ли товары, вывезенные с территории государства запрашивающей таможенной службы, законно ввезены на территорию государства запрашиваемой таможенной службы.

Статья 6

Формы сотрудничества и взаимной помощи

Таможенная служба государства одной Стороны по собственной инициативе или по запросу предоставляет таможенной службе государства другой Стороны всю необходимую информацию, которая может быть использована в связи с нарушениями таможенного законодательства и, в частности, касающуюся:

а) лиц, известных или подозреваемых в совершении нарушений таможенного законодательства, действующего на территории государства другой Стороны,

б) новых средств и методов совершения нарушений таможенного законодательства;

в) товаров, которые известны как предметы незаконного перемещения;

г) транспортных средств, о которых известно, что они используются при совершении нарушений таможенного законодательства, действующего на территории государства другой Стороны, или в отношении которых имеется подозрение в этом.

Статья 7

Документы

Таможенная служба государства одной Стороны по собственной инициативе или по запросу предоставляет таможенной службе государства другой Стороны акты, свидетельские показания или заверенные копии документов, содержащие всю имеющуюся информацию, касающуюся действий, готовящихся или совершенных, которые приводят или могут привести к нарушению таможенного законодательства, действующего на территории государства другой Стороны.

Подлинники документов могут быть запрошены лишь в случаях, когда предоставления заверенных копий недостаточно. Переданные документы должны быть возвращены при первой же возможности.

Статья 8

Компьютеризированная информация

Вместо документов, предусмотренных настоящим Соглашением, для тех же целей может быть передана в любой форме компьютеризированная информация. Одновременно должны быть переданы все сопутствующие материалы, необходимые для толкования или использования этой информации.

Статья 9

Наблюдение за лицами, товарами и транспортными средствами

Таможенная служба государства одной Стороны по

собственной инициативе или по запросу таможенной службы другой Стороны проводит наблюдение за:

- а) перемещениями, в частности въездами на территорию ее государства и выездами с нее, лиц, известных или подозреваемых в совершении нарушений таможенного законодательства, действующего на территории государства другой Стороны;
- б) любыми транспортными средствами, о которых известно, что они используются с целью нарушения таможенного законодательства, действующего на территории государства другой Стороны, или в отношении которых имеется подозрение в этом;
- в) перемещениями товаров, определяемыми таможенной службой государства другой Стороны как приводящие к существенному незаконному перемещению на территорию ее государства или с нее либо вызывающие подозрение в этом.

Статья 10

Контролируемая поставка

1. Таможенные службы могут, в соответствии с национальным законодательством и в пределах своих возможностей, на основе взаимной договоренности использовать на международном уровне метод контролируемой поставки наркотических средств и психотропных веществ в целях выявления лиц, вовлеченных в их незаконный оборот.

2. Решения об использовании контролируемой поставки принимаются обеими таможенными службами в каждом отдельном случае и могут при необходимости учитывать договоренности по финансовым вопросам и порядку их осуществления.

3. Незаконные партии, контролируемые поставки которых осуществляются в соответствии с достигнутыми договоренностями, с согласия обеих таможенных служб могут быть перехвачены и оставлены для дальнейшей перевозки с сохранением или изъятием, полной или частичной заменой незаконной партии.

Статья 11

Борьба с незаконным оборотом товаров, имеющих особо важное значение

Таможенные службы незамедлительно передают друг другу по собственной инициативе или по запросу всю необходимую информацию об установленных действиях, готовящихся или совершенных, которые нарушают или могут нарушить таможенное законодательство, действующее на территории государства одной из Сторон, в области:

- а) перемещения оружия, боеприпасов, взрывчатых веществ и взрывных устройств;
- б) перемещения предметов старины и искусства, представляющих значительную историческую, художественную или археологическую ценность для одной из Сторон;
- в) перевозки ядовитых веществ, радиоактивных материалов, а также веществ, представляющих опасность для окружающей среды и здоровья людей;
- г) перемещения товаров, облагаемых высокими таможенными пошлинами или налогами;
- д) перемещения товаров, имеющих особо важное значение, и стратегических товаров, которые подвергаются нетарифным

ограничениям в соответствии с перечнями, согласованными таможенными службами.

Статья 12

Расследования

1. По получении запроса таможенной службы государства одной Стороны таможенная служба государства другой Стороны проводит официальные расследования в отношении действий, которые противоречат или могут противоречить таможенному законодательству, действующему на территории государства запрашивающей таможенной службы. Результаты такого расследования передаются запрашивающей таможенной службе.

2. Такие расследования проводятся в соответствии с законодательством, действующим на территории государства запрашиваемой таможенной службы. Запрашиваемая таможенная служба проводит расследование, действуя от своего собственного имени.

3. Запрашиваемая таможенная служба может разрешить должностным лицам запрашивающей таможенной службы присутствовать при проведении таких расследований.

Статья 13

Присутствие должностных лиц

Когда в случаях, предусмотренных настоящим Соглашением, должностные лица таможенной службы государства одной Стороны находятся на территории государства другой Стороны, они должны

быть способны представить в любое время доказательство своих официальных полномочий. Эти лица не должны быть одеты в форменную одежду и иметь при себе оружие.

Статья 14

Эксперты и свидетели

В случае запроса судебных или административных властей государства одной Стороны в связи рассмотрением нарушений таможенного законодательства, таможенная служба государства другой Стороны может уполномочить своих должностных лиц выступить в качестве экспертов или свидетелей на таких судебных или административных разбирательствах. Эти должностные лица дают показания по фактам, установленным ими при исполнении своих служебных обязанностей. В запросе о таком выступлении должно быть ясно указано, по какому делу и в каком качестве должно предстать это должностное лицо.

Приглашение указанных должностных лиц в качестве экспертов и свидетелей осуществляется в соответствии с законодательством, действующим в государствах Сторон.

Статья 15

Использование информации и документов

1. Информация, документы и другие сведения, полученные в соответствии с настоящим Соглашением, используются только для целей, указанных в настоящем Соглашении. Они могут быть переданы или использованы для любых других целей только с

письменного согласия таможенной службы, передавшей эти документы.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не применяются в отношении информации о нарушениях, касающихся наркотических средств и психотропных веществ. Такая информация может быть передана другим ведомствам, непосредственно занимающимся борьбой с незаконным оборотом наркотиков.

3. Запросам, информации, актам экспертизы, другим документам и сведениям, переданным в соответствии с настоящим Соглашением одной из таможенных служб в какой бы то ни было форме, обеспечивается получившей их таможенной службой такой же режим конфиденциальности, который существует в ее стране для собственной информации аналогичного характера и содержания в соответствии с законодательством ее государства.

4. Таможенные службы могут в соответствии с целями и в объеме настоящего Соглашения использовать информацию и документы, полученные на основании настоящего Соглашения, в качестве доказательства в своих протоколах, актах, записях свидетельских показаний, а также в ходе судебных и административных разбирательств.

Использование такой информации и документов в качестве доказательства в судебных и административных органах и их доказательная сила определяются в соответствии с национальным законодательством.

Статья 16

Уведомления

По запросу запрашиваемая таможенная служба в соответствии с законодательством, действующим на территории государства запрашиваемой Стороны, уведомляет заинтересованных физических или юридических лиц, проживающих или учрежденных на территории ее государства, о всех документах и решениях, принятых запрашивающей таможенной службой в рамках настоящего Соглашения.

Статья 17

Форма и содержание запросов о помощи

1. Запросы, сделанные на основании настоящего Соглашения, должны представляться в письменной форме. Документы, необходимые для выполнения запроса, должны быть к нему приложены. В условиях чрезвычайной ситуации может быть принят устный запрос, однако он должен быть незамедлительно подтвержден в письменной форме.

2. В запросы, сделанные на основании пункта 1 настоящей статьи, следует включать следующую информацию:

- а) таможенная служба, делающая запрос;
- б) запрашиваемые меры;
- в) цель и причина запроса;
- г) законы, правила и другие законодательные акты, имеющие отношение к делу;
- д) возможно более точные и исчерпывающие сведения о

физических и юридических лицах, являющихся объектом разбирательства;

е) краткое описание обстоятельств, имеющих отношение к делу.

3. Запросы должны быть сделаны на официальном языке государства запрашиваемой таможенной службы, либо на английском языке.

4. В случае, если запрос не отвечает предусмотренным в настоящей статье требованиям, может быть затребована его корректировка или дополнение. При этом не должны быть нарушены меры предосторожности.

Статья 18

Исключения из обязательства по оказанию содействия

1. В тех случаях, когда таможенная служба государства одной Стороны считает, что выполнение запроса может нанести ущерб суверенитету, безопасности, общественному порядку или другим экономическим интересам государства этой Стороны, она может полностью или частично отказать в содействии, предусмотренном настоящим Соглашением, либо оказать его при соблюдении определенных условий или требований.

2. Если в содействии отказано, то решение об отказе с указанием причины должно быть в письменном виде незамедлительно доведено до сведения запрашивающей таможенной службы.

Статья 19

Реализация Соглашения

1. Содействие, предусмотреное настоящим Соглашением, осуществляется непосредственно таможенными службами. Эти службы согласуют конкретные мероприятия, необходимые для его реализации.

2. Таможенные службы могут предусмотреть установление прямых каналов связи между их подразделениями по борьбе с контрабандой и нарушениями таможенных правил, а также следственными и другими подразделениями.

Статья 20

Территориальное действие Соглашения

Настоящее Соглашение имеет действие на таможенных территориях государств обеих Сторон.

Статья 21

Расходы

Каждая таможенная служба отклоняет требования о возмещении расходов, вытекающих из выполнения настоящего Соглашения, за исключением расходов на экспертов, свидетелей и переводчиков, не состоящих на государственной службе.

Статья 22

Вступление в силу и прекращение действия Соглашения

1. Настоящее Соглашение вступает в силу на тридцатый день с даты получения последнего письменного уведомления о выполнении Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

2. Настоящее Соглашение заключено на неопределенный срок, но перестанет действовать по истечении шести месяцев с даты, когда одна из Сторон письменно известит другую Сторону о своем намерении прекратить действие этого Соглашения.

Совершено в Rīce «22 » апреля 2002 года
в двух экземплярах, каждый на латышском, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу.

В случае разногласий для целей толкования будет использоваться текст на английском языке.

За Правительство
Латвийской Республики

За Правительство
Российской Федерации

[TRANSLATION — TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE CONCERNANT LA COOPÉRATION ET L'ASSISTANCE MUTUELLE EN MATIÈRE DOUANIÈRE

Le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement de la Fédération de Russie, ci-après dénommés les Parties,

Considérant que les infractions à la législation douanière portent préjudice aux intérêts économiques et sociaux de leurs pays respectifs, ainsi qu'à leurs intérêts commerciaux légitimes;

Considérant qu'il importe de déterminer et d'assurer le recouvrement exact des droits de douane, taxes, redevances et autres droits sur l'importation ou l'exportation de marchandises, et d'appliquer correctement les dispositions concernant les interdictions, restrictions et contrôles;

Convaincus que l'efficacité des efforts déployés pour prévenir les infractions à la législation douanière et pour assurer la perception satisfaisante des droits, taxes, redevances et autres droits sur l'importation et l'exportation, peut être renforcée grâce à la coopération entre leurs autorités douanières;

Compte tenu de la recommandation du Conseil de coopération douanière sur l'assistance mutuelle administrative du 5 décembre 1953;

Tenant compte également des dispositions de la Convention unique sur les stupéfiants de 1961, de la Convention sur les substances psychotropes de 1971 et de la Convention des Nations Unies contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes de 1988;

Sont convenus de ce qui suit:

Article premier. Définitions

Aux fins du présent Accord:

1. L'expression "législation douanière" s'entend des dispositions législatives ou réglementaires touchant l'importation, l'exportation, le transit de marchandises ou toute autre opération douanière, qu'elles concernent les droits de douane, les taxes, les redevances ou tous autres droits prélevés par les autorités douanières ou d'autres mesures d'interdiction, de restriction ou de contrôle appliquées par les autorités douanières.

2. Le terme "infraction" s'entend de toute violation ou tentative de violation de la législation douanière.

3. L'expression "autorité douanière" s'entend:

pour la République de Lettonie, du Conseil national des douanes de la République de Lettonie; et

pour la Fédération de Russie, du Comité d'État des douanes de la Fédération de Russie.

4. L'expression "autorité douanière requérante" s'entend de l'autorité douanière compétente d'une Partie, qui formule une demande d'assistance en matière douanière.

5. L'expression "autorité douanière requise" s'entend de l'autorité douanière compétente d'une Partie, qui reçoit une demande d'assistance en matière douanière.

Article 2. Champ d'application de l'accord

1. Les Parties se prêtent mutuellement assistance par l'intermédiaire de leurs autorités douanières et conformément aux dispositions du présent Accord:

a) en vue d'assurer l'application correcte de la législation douanière;

b) afin de prévenir, de rechercher et de réprimer les infractions à la législation douanière;

c) dans les cas de remise de notification de documents concernant l'application de la législation douanière.

2. L'assistance prévue par le présent Accord est fournie conformément à la législation en vigueur sur le territoire de l'État de la Partie requise et dans les limites de la compétence et des ressources de l'autorité douanière concernée. En cas de besoin, une autorité douanière peut prendre les dispositions nécessaires pour que l'assistance soit fournie par une autre autorité compétente, conformément à la législation en vigueur sur le territoire de l'État de la Partie requise.

Article 3. Moyens propres à faciliter les formalités douanières

1. Les autorités douanières prennent, d'un commun accord, les mesures nécessaires pour simplifier les procédures douanières en vue de faciliter et d'accélérer la circulation des marchandises entre les territoires des États des Parties.

2. Les autorités douanières peuvent décider, d'un commun accord, d'accepter les formulaires douaniers en letton et en russe.

Article 4. Communication des renseignements

1. Les autorités douanières se communiquent spontanément ou sur demande tous les renseignements susceptibles de contribuer à assurer:

a) le recouvrement satisfaisant des droits de douane, impôts, redevances et autres droits perçus par les autorités douanières et, en particulier, la collecte d'informations qui peuvent contribuer à évaluer la valeur des marchandises à des fins douanières et à procéder à leur classification tarifaire;

b) l'application des interdictions et restrictions en matière d'importation, d'exportation et de transit;

c) l'application des règles nationales d'origine.

2. Si l'autorité douanière requise ne dispose pas des renseignements demandés, elle les recherche en se conformant à la législation en vigueur sur le territoire de l'État de l'autorité douanière requise.

Article 5. Renseignements sur les mouvements de marchandises

Chaque autorité douanière fournit, sur demande de l'autre autorité douanière, les renseignements permettant de déterminer si:

- a) les marchandises importées dans le territoire de l'État des autorités douanières requérantes ont été légalement exportées du territoire de l'État des autorités douanières requises;
- b) les marchandises exportées du territoire de l'État des autorités douanières requérantes ont été légalement importées dans le territoire de l'État des autorités douanières requises.

Article 6. Modes de coopération et d'assistance mutuelle

Les autorités douanières de l'État d'une Partie communiquent, de leur propre initiative ou sur demande, à celles de l'autre, tous les renseignements pouvant lui être utiles en matière d'infraction à la législation douanière et notamment en ce qui concerne:

- a) les individus qu'elles savent avoir commis ou qu'elles soupçonnent d'avoir commis des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie;
- b) les nouvelles méthodes et les nouveaux moyens utilisés pour commettre des infractions à la législation douanière;
- c) les marchandises qu'elles savent faire l'objet d'un trafic illicite;
- d) les moyens de transport, connus ou soupçonnés d'être utilisés pour commettre des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État de l'autre Partie.

Article 7. Dossiers et documents

Les autorités douanières de l'État d'une Partie fournissent, de leur propre initiative ou sur demande, aux autres les rapports, compte rendus, ou copies certifiées des documents contenant tous les renseignements disponibles sur les activités réalisées ou prévues, qui constituent ou semblent constituer une infraction à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État de la Partie en question.

Les originaux des dossiers et documents sont demandés seulement dans les cas où des copies certifiées sont insuffisantes. Les originaux qui ont été transmis sont restitués le plus rapidement possible.

Article 8. Renseignements informatisés

Les documents visés dans le présent Accord peuvent être remplacés par des renseignements informatisés, présentés aux mêmes fins sous n'importe quelle forme. Tout renseignement pertinent pouvant servir à l'interprétation ou à l'utilisation desdits documents doit être fourni en même temps.

Article 9. Surveillance des personnes, marchandises et moyens de transport

Les autorités douanières de l'État d'une Partie exercent, de leur propre initiative ou sur demande des autorités de l'autre Partie, une surveillance à l'égard:

- a) des mouvements, en particulier l'entrée sur le territoire de l'État et la sortie de ce territoire de personnes dont il est su ou soupçonné qu'elles ont commis des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État de l'autre Partie;
- b) des mouvements de marchandises qui servent ou pourraient servir à commettre des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État de l'autre Partie;
- c) des mouvements de marchandises, qui sont communiqués par les autorités douanières de l'État de l'autre Partie indiquant qu'ils donnent lieu, ou sont soupçonnés de donner lieu, à un trafic illicite important, à partir ou à destination du territoire de l'État de l'autre Partie.

Article 10. Remise contrôlée

1. Les autorités douanières prennent, conformément à leur législation nationale, les mesures nécessaires relevant de leur compétence pour permettre l'utilisation appropriée des livraisons contrôlées au niveau international, en se fondant sur les accords ou les arrangements mutuellement conclus en vue d'identifier les personnes se livrant au trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes.

2. La décision de recourir à des remises contrôlées est prise au cas par cas et peut, si le besoin s'en fait sentir, tenir compte des arrangements et accords financiers conclus par les autorités douanières des deux Parties pour leur mise en oeuvre.

3. Les expéditions prohibées qui font l'objet d'une remise contrôlée, conformément aux arrangements pris, peuvent, avec l'accord des autorités douanières des deux Parties, être interceptées puis remises en circulation pour continuer d'être acheminées, les marchandises prohibées ayant été laissées intactes, enlevées ou remplacées en totalité ou en partie.

Article 11. Mesures de lutte contre le trafic de marchandises sensibles

Les autorités douanières se communiquent, de leur propre initiative ou sur demande et dans les meilleurs délais, tous les renseignements pertinents relatifs à des activités, décelées ou prévues, qui constituent ou semblent constituer une infraction à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État d'une des Parties, dans les domaines suivants:

- a) circulation d'armes, de munitions, d'explosifs et d'engins explosifs;
- b) circulation d'objets d'art et d'antiquités présentant une grande valeur historique, culturelle ou archéologique pour l'une des Parties;
- c) circulation de substances toxiques, de matières radioactives dangereuses ou de substances risquant de nuire à l'environnement ou à la santé publique;
- d) circulation de marchandises soumises à des droits de douane et autres taxes importantes;

e) circulation d'autres marchandises sensibles et stratégiques, soumises à des restrictions non tarifaires figurant sur des listes arrêtées d'un commun accord par les autorités douanières des Parties.

Article 12. Enquêtes

1. Sur demande de l'autorité douanière de l'État d'une Partie, celle de l'autre procède à des enquêtes officielles sur les opérations qui constituent, ou semblent constituer, des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État de l'autorité douanière requérante, à laquelle l'autorité douanière requise transmet les résultats de ces enquêtes.

2. Ces enquêtes sont menées conformément à la législation en vigueur sur le territoire de l'État de l'autorité douanière requise. Cette dernière procède comme si elle agissait pour son propre compte.

3. L'autorité douanière requise peut autoriser des fonctionnaires de l'autorité douanière requérante à assister à ces enquêtes.

Article 13. Dispositions relatives aux représentants d'une partie se trouvant sur le territoire de l'autre

Lorsque, dans les circonstances prévues par le présent Accord, des représentants de l'autorité douanière de l'État d'une Partie se trouvent sur le territoire de l'État de l'autre, ils doivent à tout moment pouvoir produire la preuve de leur qualité. Ils ne portent pas d'uniforme et ne sont pas armés.

Article 14. Experts et témoins

Si les instances judiciaires ou les autorités administratives de l'État d'une Partie en font la demande à propos d'infractions à la législation douanière dont elles ont à connaître, l'autorité douanière de l'État de l'autre Partie peut autoriser ses fonctionnaires à comparaître en tant qu'experts ou témoins devant les tribunaux des autorités en question. Lesdits fonctionnaires déposent au sujet des faits qu'ils ont établis dans le cadre de leurs fonctions. La demande de comparution doit indiquer clairement pour quelle affaire et en quelle qualité les fonctionnaires intéressés doivent comparaître.

La demande de comparution des fonctionnaires des douanes en tant qu'experts et témoins est rédigée conformément aux dispositions de la législation en vigueur dans les États des Parties.

Article 15. Utilisation des renseignements et documents

1. Les renseignements, communications et documents reçus en vertu du présent Accord ne sont utilisés qu'aux fins spécifiées dans ce dernier. Ils ne sont ni communiqués ni utilisés à d'autres fins, à moins que l'autorité douanière qui les a fournis y consente par écrit.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne sont pas applicables aux renseignements concernant les infractions liées aux stupéfiants et aux substances psychotropes. Ces derniers peuvent être communiqués à d'autres autorités qui participent directement à la lutte contre le trafic de drogues illicites.

3. Les demandes, renseignements, rapports d'experts et autres communications reçues par l'une des autorités douanières sous quelque forme que ce soit, au titre du présent Accord, bénéficient du degré de confidentialité, qui est accordé aux documents et renseignements de même type au titre de la législation nationale de l'État de ladite Partie.

4. Conformément aux objectifs du présent Accord et dans le cadre de son application dans les compte rendus d'enquêtes, rapports et témoignages et au cours des actions judiciaires soumises aux tribunaux ou aux autorités administratives, l'autorité douanière peut utiliser, comme éléments de preuves, les renseignements et documents communiqués au titre du présent Accord.

L'utilisation de ces renseignements et documents en tant qu'élément de preuve devant le tribunal ou dans les instances administratives, et le poids qu'il convient de leur attacher sont déterminés conformément à la législation nationale.

Article 16. Remise/notification

Lorsqu'elle est saisie d'une demande à cet effet, l'autorité douanière requise notifie, conformément à la législation en vigueur sur le territoire de l'État de la Partie requise, à la personne physique ou morale concernée, qui réside ou est établie sur son territoire, tous les documents et décisions entrant dans le champ d'application du présent Accord, qui émanent de l'autorité douanière requérante.

Article 17. Présentation et teneur des demandes d'assistance

1. Les demandes formulées, conformément au présent Accord, sont présentées par écrit. Elles sont accompagnées des documents nécessaires pour qu'il puisse y être donné suite. En cas d'urgence, les demandes orales sont recevables, mais elles doivent être immédiatement confirmées par écrit.

2. Les demandes formulées conformément au paragraphe 1 du présent article:

- a) indiquent l'identité de l'autorité douanière requérante;
- b) précisent la mesure demandée;
- c) énumèrent l'objet et la raison de la demande;
- d) contiennent une brève description du cas et des éléments juridiques pertinents;
- e) fournissent des indications aussi exactes que possible sur les personnes physiques ou morales visées par les enquêtes;
- f) contiennent un bref exposé des faits pertinents.

3. Les demandes sont présentées dans une langue officielle de l'État de l'autorité douanière requise ou en anglais.

4. Si une demande n'est pas faite dans les formes requises, il peut être exigé qu'elle soit corrigée ou complétée, sans préjudice des mesures conservatoires pouvant être prescrites.

Article 18. Dérogations à l'obligation d'assistance

1. Dans les cas où l'autorité douanière de l'État d'une Partie estime que le fait de donner suite à la demande porterait préjudice à la souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public ou à d'autres intérêts économiques de l'État de ladite Partie, elle peut refuser de fournir l'assistance demandée au titre du présent Accord, en totalité ou en partie, ou la fournir sous réserve de certaines conditions ou exigences.

2. Si une assistance est refusée, la décision et les raisons qui ont motivé cette dernière sont communiquées par écrit sans délai à l'autorité douanière requérante.

Article 19. Mise en oeuvre

1. L'assistance prévue au titre du présent Accord est fournie directement par les autorités douanières, lesquelles conviennent d'un commun accord des arrangements détaillés à prendre à cette fin.

2. Les autorités douanières peuvent prendre des dispositions pour que leurs services centraux et locaux de répression, d'enquête ou autres, communiquent directement entre eux.

Article 20. Applicabilité territoriale

Le présent Accord s'applique dans les territoires douaniers des États des deux Parties.

Article 21. Coûts

Chaque autorité douanière renonce à présenter des demandes de remboursement des coûts engagés au cours de l'exécution du présent Accord, à l'exception des dépenses concernant les experts, les témoins, les interprètes et les traducteurs qui ne sont pas des fonctionnaires de l'État.

Article 22. Entrée en vigueur et dénonciation

1. Le présent Accord entre en vigueur le trentième jour qui suit la date à laquelle la dernière notification écrite confirmant que toutes les formalités constitutionnelles, nécessaires à son entrée en vigueur, ont été remplies par les Parties.

2. Le présent Accord est conclu pour une durée indéfinie et il reste valide pendant six mois après la date à laquelle une notification écrite concernant son intention d'y mettre fin a été adressée par l'une des Parties à l'autre.

Fait à Riga le 22 avril 2002, en deux exemplaires originaux dans les langues lettone, russe et anglaise, tous les textes faisant également foi.

En cas de divergence sur l'interprétation, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République de Lettonie:
GUNDARS BERZINS

Pour le Gouvernement de la Fédération de Russie:
MIHAIL VANIN